

Dijaki in šolarji že vedo

da dobijo šolske potrebščine in knjige po najugodnejših cenah v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5   Aleksandrova cesta 6   Kralja Petra trg 4

Letos pa še posebno

bodo kupovali v naših prodajalnah, ko bodo izvedeli nekaj, česar tu še ne moremo povedati. Zahtevajo naj po 1. septembru v naših prodajalnah naša navodila in ne bo jim žal!

Spomenica o zatiranju slovenskih in nemških katoličanov v Italiji je bila predana te dni na Dunaju zborujočemu katoliškemu kongresu, na katerem je zastopal papeža Pija XI. beneški nadškof in kardinal La Fontaine. Spomenica je napravila na vodilne kroge katoliškega kongresa in na širšo javnost globok utis. Skupen nastop jugoslovanov in nemških katoličanov, ki so pod Italijo, je zelo važno dejstvo in je veliko pripomoglo, da je zadela spomenica na močan odmev.

Čudežno ozdravljenje v Lurdu. — Službeni list zdravniškega urada v Lurdu »Journal de la Grotte« poroča o ozdravljenju 32letne gospodične Huguet. Bolehala je na težki ulcerozni (tvorasti) bolezni, za katero ni bilo zdravila. L. 1931 je poromala v Lurd. Bila je že čisto na koncu svojih moči: Lučka, ki ugaša. Med procesijo z Najsvetejšim, katera se v Lurdu redno vrši ob vsakem romanju, je naenkrat začutila izboljšanje in kmalu se je njeno zdravje popravilo. Zdravniki, ki so jo prej zdravili, med njimi sloveči dr. I. Debusschere, odlikovan s križem častne legije, so bili njeni bolezniki dali svedočbo, da je neozdravljiva. Po njenem obisku v Lurdu po so naenkrat vsi sledovi bolezni izginili. Ozdravljenje gospodične Huguet je trajno, tekom dveh let se bolezen ni več povrnila. Na osnovi tega je zdravniški urad ugotovil, da se to ozdravljenje ne more naravno tolmačiti, marveč je nastalo po nadnaravnem vplivu.

Najstarejša škofija na vzhodu. Letos v mesecu novembru se bo na jako svečan način proslavila v starodavnem mestu Goa (v portugiški Indiji) 400letnica ustanove tamošnje škofije, ki je najstarejša katoliška škofija na daljnem vzhodu. Sedaj je tamkaj nadškofija in tamošnji nadškof ima naslov primasa in patriarha cele Indije. V Goi se shranjuje, kakor smo že poročali, v stolni cerkvi telo apostola Indije, Kitajske in Japonske sv. Franca Ksaverja, katero je popolnoma še ohranjeno, kar je iznova dokazala

uradna preiskava, ki se je nedavno vršila. Nekdaj je Goa bila trgovsko središče, sedaj pa v tem oziru propada ter nima več ko 54.000 prebivalcev. Vzrok je malarija, ki je tukaj razširjena ter je uničila mesto, katero je svojčas imelo 300.000 prebivalcev. Za proslavo navedene 400letnice se v Goi vrše velike priprave, ker se pričakuje, da bodo tisoči in stotisoči poromali na grob sv. Franca Ksaverja.

Priznanje misijonarjem. V Šangaju (v vzhodni Kitajski) izhajajoči list »Shanghai Evening Post« objavlja naslednji slavošpev katoliškimi misijonarjem in njihovemu delu. »Misijonar«, tako piše ta list, »je človek, ki živi popolnoma ločen od svojih rojakov ter se je povse posvetil tujcem. Pri njih ne išče svojih koristi, ne pričakuje nobenih prispevkov ne za sebe in ne za svojo cerkev. Nasprotno on deli brezplačno zdravila, zdravi rane in bolezni. Ako vidi, da se ljudstvo izkorišča, se postavi proti samovolji domačih oblasti, braneč zlasti svoje župljane. Ne boji se razbojnikov, samo da pomaga ubogim žrtvam roparjev. Misijonar daje zgled svetega in v vsakem oziru poštenega življenja ter tako predstavlja ogromno nasprotje službenim osebam dotične dežele, katere živijo v krivicah in razkošju.«

Katoliški časnik na Japonskem. — Frančiškanski pater Maksimilijan Kolbe, po rodu Poljak, deluje kot misijonar na Japonskem. Njegovo prizadevanje velja predvsem razširjenju katoliškega tiska na Japonskem. V to svrhu je ustanovil v mestu Nagasaki samostan, ki izdaje poseben list v japonskem jeziku pod naslovom »Vitez Brezmadežne«. Sličen samostan obstoji že več let na Poljskem ter tudi izdaje v slavo Brezmadežne list, ki izhaja v 700.000 iztisih. Japonski »Vitez Brezmadežne« izhaja v 50.000 iztisih, ter se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki brez naročnine. Če pomislimo, da stanuje v celotni japonskem cesarstvu 250.000 katoličanov (na Japonskem samem jih je okoli 100.000), je to jako velika naklada. V samem Tokiju, glavnem mestu Japonske, se tega lista razdeli 7000 iztisov. Čitajo ga ne samo kristjani, marveč tudi pogani, in sicer z zanimanjem. List je že mno-

goterega privedel do spoznanja katoliške resnice.

Volitve v Delavsko zbornico.

Kdo sme voliti?

Pri teh volitvah imajo aktivno volilno pravico vsi zavarovanci in zavarovanke krajevnih organov Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani ter privatnega društva bolniške blagajne »Merkur« v Zagrebu, razen onih, ki so zavarovani v prvem mezdnem razredu (vajenci, mladostni delavci) ter vsi zavarovanci in zavarovanke bratovskih skladnic, ako so bili dne 16. avgusta na teritoriju Delavske zbornice zaposleni.

Vsak volilec se vodi v imeniku kraja, kjer je bil ta dan zaposlen.

Voli se osebno in pismeno v sledečih krajih na Štajerskem: Maribor, Celje, Žalec, Rogatec, Laško, Polzela, Vojnik, Sv. Jurij ob južni želi, Smarje pri Jelšah, Store, St. Pavel pri Preboldu, Radeče pri Zidanem mostu, Planina pri Sevnici, Oplotnica, Konjice, Mozirje, Šoštanj, Velenje, Brežice, Krško, Sevnica, Rajhenburg, Sv. Lovrenc na Pohorju, St. Lenart v Slov. gorah, St. Ilj v Slov. gor., Fram, Rače, Ruše, Slov. Bistrica, Murska Sobota, Dobrovnik, Dolnja Lendava, Gornja Radgona, Ljutomer, Apače, Radenci, Ormož, Ptuj, Guštanj, Črna, Ribnica na Pohorju, Vuzenica, Muta, Marenberg, Slovenjgradec, Prevalje in Dravograd.

Naslednje navajamo volišča, katera volijo samo pismeno pri glavnem volišču v Ljubljani:

Mežica, Cankova, Križevci, Beltinci, Gornja Lendava, Sv. Jurij ob Pesnici, Pragersko, Bizeljsko, Kozje, Sv. Peter pod Sv. gorami, Gornjigrad, Vitanje, Ljubno, Loče pri Konjicah, Poljčane, Podčetrtek in Vransko.

Nadalje imajo pravico voliti pismeno tisti, katerih obrat je oddaljen od krajevnega volišča nad 5 km. Vsi tisti pa, ki so zaposleni pod 5 km od krajevnega volišča in čeprav stanujejo nad 5 km od volišča, morajo osebno voliti pri krajevem volišču.

Volilci, ki imajo pravico voliti pismeno, morajo zahtevati od krajevnega volilnega odbora pri pristojnem volišču, da jim ta dostavi glasovnice po pošti na njihov naslov. Te zahteve morajo poslati krajevemu volilnemu odboru najmanj 5 dni pred volitvami, to se pravi, najpozneje do 1. oktobra 1933. Ker so volitve razpisane za dne 8. septembra, naj vsi volilci skrbno, da bodo najpozneje 1. oktobra 1933 poslali zahteve za glasovnice. Za tako pismeno zahtevo zadostuje dopisnica, na katero naj vsak volilec napiše sledeče: »Krajevemu volilnemu odboru za volitve v Delavsko zbornico v . . . Na drugo stran dopisnice pa naj navede: »V smislu člena 25 volilnega reda za volitve v Delavsko zbornico, prosim podpisani, da se mi dostavijo glasovnice po pošti na naslov . . . , ker sem po svoji zaposlitvi oddaljen nad 5 km od naslovljenega volišča.« Sledi podpis. — Za tiste kraje, ki so navedeni, da volijo samo pismeno, morajo iste glasovnice volilci zahtevati od glavnega volilnega odbora v Ljubljani. Vsak volilec naj navede svoj točen in čitljiv naslov.

Kako se voli, oziroma glasuje?

Glasuje se osebno, neposredno in tajno.

Volilni odbor bo na podlagi veljavnih legitimacij (krstni list, prijavi list, davčne knjižice), poslovnih in drugih dokumentov ugotovi-

Šli identičnost došlih in če je volilec vpisan v volilni imenik.

Vsak volilec dobi potrebna navodila za glasovanje in prazno kuverto ter glasovnico vsake kandidatne liste. Nato se napoti v zaprt prostor z navodilom, da naj da v kuverto glasovnico, za katero želi glasovati, nepretrgano, druge glasovnice pa raztrgane.

Vsak naš volilec bo v tem slučaju raztrgal rdečo in modro glasovnico, belo pa pustil ce-lo, ker bela je prava.

Vsa navodila dobite tudi pri naših zaupnikih v navedenih krajih, kakor tudi v ekspozituri Jugoslovanske Strokovne Zveze, Maribor, Sodna ulica 9 III.

Delavci in delavke in vsi drugi upravičenci in upravičenke! Ne recite: to me nič ne briga. Ne tako. Delavska zbornica je vaša stanovska ustanova. Izvoljeni delegatje bodo zastopali vaše koristi in branili vaše pravice. Ni pa vseeno, v kakšnem duhu se to vrši. Naše krščanske misleče delavstvo bodo najboljšo zastopali in branili krščanske misleči zastopniki. Zato vsi na delo, da bo lista Jugoslovanske Strokovne Zveze čim najbolj častno izšla iz teh volitev.

Odkritje spominske plošče ob 25letnici. Dne 17. septembra so slavili v Ljubljani 25letnico, odkar je pustila bivša Avstrija streljati na demonstrante v Ljubljani, ki so se hoteli nekoliko odolžiti Nemcem in nemškutariji za nasilnosti nad Slovenci v Ptujju. Ob tej priliki je bila na Pogačarjevem trgu odkrita padlima žrtvama spominska plošča z napisom: »Na tem svetem mestu je 20. sept. 1908 Ljubljana, izzvana in užaljena, očitajoč voljo vsega slovenskega naroda, da v složnem upor proti nasilju tujstva in orožju avstrijske vojaščine, sluteč bližino nove usode, s krvjo svojih sinov Lundra in Adamiča plačala delež sedanji svobodi.«

Posledica igračkanja z orožjem. V Rošpohu pri Mariboru se je igrala z nabito pištolo neka deklina. Orožje se je nenadoma sprožilo in izstrelak je zadell 36letno viničarsko hčerko Alojzijo Novak iz Rošpoha.

Izredna teža. Na mariborskem glavnem kolodvoru so videli in so se čudili zadnje dni potnici Dunajčanki, ki je stara 37 let, tehta pa 224 kg.

Pretep. Na Košakih pri Mariboru je došlo med vinjeno družbo v krčmi Fr. Goltesa do pretepa. Razjarjene pivce je skušal pomiriti železniški zvančnik K. Forstnarič iz Košakov. Miritelja se je lotil Anton Muzek, mesarski pomočnik s Tezna, ki je udaril Forstnariča z desko po glavi in mu prebil lobanjo. Poškodovani se leči v mariborski bolnici. Napadalec se izgovarja, da je lopnil Forstnariča v mnenju, da tudi on pretepa njegovega prijatelja.

Neznane oboščenca so našli pri mlinu grofa Pachte pri Zgornji Sveti Kungoti. Obošeni je bil gosposko oblečen, bo star kakih 50 let in je imel pri sebi 31 Din.

Avtomobilska nesreča. Šofer g. Janeža iz Gortine pri Muti, Srečko Stvar

**Brinetke
pozor!**

Vendar enkrat odgovor na vprašanje: Kako negujem kostanjeve lase? Idealni odgovori: Če si redno umivate lase z novim Brunetaflor Shampooom. Učinkuje naravno in edinstveno zaradi hequila, ki ga imo v sebi. Kostanjasta barva, temni ton sta s tem neverjetno poudarjena. Lase dobe krasen blek in čudovit lesk. Nenavadno lepo se kodrajo.

Zajamčeno brez sode in kemičnih barvil.

ELIDA SPECIAL SHAMPOO

BRUNETAFLOR

nik, se je vračal krog 8. ure zvečer z avtomobilom. Ob koncu mosta preko Drave pred hišo g. Juharta so se odprla vrata na avtomobilu. Odprta vratica so udarila mimoidočega monterja Liškega, rodom iz Čehoslovaške, ki je zaposlen v novoustanovljeni dravograjski predilnici. Udarec po glavi je monterja takoj onesvestil. Celo 1 cm debela šipa se je ubila vsled udarca. Šofer je prepeljal težko poškodovanega takoj v bolnico v Slovenjgradec.

Uboj brata pred sodiščem. 30letni J. Cizerl iz Smolincev v župniji Sv. Anton v Slov. goricah je dajal dne 12. septembra pred mariborskim sodiščem odgovor, ker je v noči 9. julija zabodel svojega brata Janeža z nožem v trebuh in je zabodení naslednji dan po prevozu v bolnico umrl. Krvav dogodek se je odigral v Župetincih pri posestniku g. Pučku, kjer je obtoženi sušil seno. Janež je prišel k Pučkovim na večer, kar pa ni bilo po volji Jožefu, ki je že bil vinjen in ljubosumen. Janež je skušal spraviti pijanega brata domov, zaradi tega je došlo do prepira, do dejanskega spopada in konečno do uboja. Obtoženi je priznal pred sodniki dejanje, izgovarjal se je s silobranom in z razburjenostjo. Cizerl Jožef je bil obsojen na 6 let robije in na trajno zgubo častnih pravic.

Šerbela Ivana †. Iz Jarenine nam poročajo, da je v Vukovskem dolu umrla vdova gospa Šerbela Ivana, tamošnja posestnica in mati g. Benedikta Šerbela, namestnika poveljnika varnostne straže v mariborski jetnišnici in g. Fr. Šerbela, gostilničarja in posestnika na Ljubnem v Savinjski dolini. Rajna je po dveh mesecih sledila svojemu možu, s katerim sta živela 53 let v srečnem zakonskem življenju. Bila je nad leto dni v bolniški postelji, a je bolezen prenašala čudovito vztrajno. Pogreb se je vršil v nedeljo dne 10. septembra ob zelo obilni udeležbi na jareninsko po-

kopališče. Blagi ženi svetla nebeška luč!

Neznani vlomilci so obiskali stanovanje gostilničarja in posestnika Jurja Čučka pri Sv. Andražu v Slov. goricah. Odnegli so mu obleke in perila za 1500 dinarjev.

Najlepše pozdrave vsem čitateljem »Slovenskega gospodarja«. Potujem v zunanje misijone v Belgijski Kongo v Osrednji Afriki. Anton Kramberger, br. lazarist, doma iz Doliča, Sv. Urban pri Ptujju.

V Ptujju je bil prijet od policije 37letni brezposelni brijski pomočnik K. Biskup iz okolice Varaždina. Aretiranega zasleduje oblast radi več vlomov in tatvin.

Težko poškodovanega so prepeljali v bolnico v Ptuj 25letnega Maksa Fišerja od Sv. Roka ob Sotli. Pri nakladanju gramoza v vagon je padel nanj težak zaboj, mu zdrobil 4 rebra in ga tudi sicer na znotraj hudo poškodoval.

Odkritje spominske plošče očetu srbske književnosti. Na prenovljeni rojstni hiši pri Loznici v severni Srbiji so odkrili de 19. septembra na slovesen način spominsko ploščo Vuku Stefanoviču Karadžiču, ki je oče srbske književnosti. Rodil se je dne 26. okt. 1787 iz kmečke rodbine. Kot sin priprostega naroda je preuredil srbsko abecedo ter pravopis, zbiral je narodnopsno gradivo in narodne pesmi. Vuk Karadžič je živel v stiku in v najtoplejšem soglasju s slovenskimi in hrvaškimi kulturnimi veličinami.

Umril je v Celju v visoki starosti 82 let tamošnji krojaški mojster in hišni posestnik Josip Zabukošek. Vrlemu narodnjaku ostani ohranjen časten spomin.

2000 Din izmaknil. K mesarju Horvatu v Gaberju pri Celju je prišel pred dnevi možki, ki se je izdajal za tkalskega mojstra Josipa Uršnika in si je najel stanovanje. V noči se je pa spla-